

В травні в Україні визначаються декілька шанованих та відомих свят. Але безперечно, День матері та День сім'ї – свята найбільш зворушливі для кожного серця, тому що кожний з нас з дитинства несе в душі єдиний неповторний образ своєї родини: мами й тата.

16 травня 2018 року в Новоушицькому коледжі ПДАТУ відбулася відкрита виховна година "Моя родина, як зірка єдина", присвячена **Дню сім'ї**. Метою виховного заходу було формування у студентів таких духовних якостей, як почуття поваги, доброти, милосердя та чуйності до батька й матері; розкриття величі жінки-матері, мудрості батька-наставника; роль родини у житті кожного з нас; розвиток творчих та акторських здібностей студентів.

Сім'я... Таке тепле та ніжне слово, воно викликає неймовірно різні емоції та відчуття: з одного боку – почуття ніжності та натхнення, а з іншого – розуміння великої відповідальності. Сім'я, в першу чергу, це рідний дім, де

тебе чекають близькі та кохані люди, де тебе підтримають та допоможуть.

«Без сім'ї немає щастя на землі», твердить народне українське прислів'я. Напевно, кожен із нас усвідомлює, який глибокий зміст закладено в цьому простому, на перший погляд, вислові. Ми не уявляємо свого життя без рідних людей, які завжди готові зігріти нас теплом і ласкою, любов'ю, бажанням допомогти й розрадити.

Свято підготували студенти керівництвом завідуючої коледжу під бібліотекою Мельниченко Г.В.: виступаючи з вступним словом Галина Василівна відзначила, що сім'я, родина,

батьківщина— це єдині поняття й людина до глибокої старості пов'язана з тією сімєю, з якої вона вийшла, і все життя пов'язана з землею, де вона народилася і зросла. Куди б не закинула її доля, вона завжди подумки із своїм корінням.

Виступ розпочала студентка II курсу **Мазур Світлана** з Молитвою за Маму. Ведучі свята **Боднар Катерина та Зарічна Любов** розповіли історію святкування Дня сім'ї. Під час виховного заходу виконувалися пісні, вірші про родину, батька, матір, розповідалася легенда про невичерпну материнську любов. Враховуючи трагічні події на Україні, охоплена тематика війни, тривожне чекання матерів повернення своїх синів в рідну домівку, яку розкрили у міні-сценці та пісні студенти Лис Вікторія та Коломієць Діана. Також на виховній годині вшанували пам'ять **Олександра Дзюбелюка** та продекламували його вірш "Мама"... **В**иступ супроводжувався мультимедійною презентацією та відео.

Мадонна з сином на руках завжди ясніла в нашій долі. Несемо в душі з дитинства святий образ материнської любові, і доки мати пригортає до серця своє дитя, доти будуть Сонце, Земля і Небо.

I буде з нами Мати Україна і ми— її діти.
Бережіть свої батьків. Благослови ж вас Боже, бути гідними дітьми матерям вашим.
Дай розуму і хисту послужити їм. Дай вам сили і снаги оберегти й заступити в лиху годину.

З підсумковим словом виступила Шинкаренко Валентина Віталіївна(виховна частина), яка відмітила, що «сім'я, родина, батьківщина — це єдині поняття. Людина до глибокої старості пов'язана з тією сімєю, з якої вона вийшла, і все життя пов'язана з землею, де вона народилася і зросла. Куди б не закинула її доля, вона завжди подумки із своїм корінням. Родина, віра в Бога, повага до матері та батька — споконвічні цінності українського народу!

Кожен із присутніх на заході подумки

низько вклонився своїй матері, своєму батькові,

подумки попросив прощення у рідної неньки за всі прикрощі і образи.

Студенти розповідали як щиро

вони люблять своїх батьків. Адже немає в матері більшого щастя, ніж синівська та доньчина вдячність: тому сьогодні юнаки та дівчата пишуть ЛИСТИ ВДЯЧНОСТІ своїм батькам...

Валентина Шинкаренко(виховна частина)